

טאמער "סקאלא"
ה' אדר, ה' סטראצקו

ה' אדר, ה' סטראצקו
ה' אדר, ה' סטראצקו

די יידישע נשמה
ה' אדר, ה' סטראצקו

מערקט דעם רעזערוו פארזאמלונג
ה' אדר, ה' סטראצקו

ה' אדר, ה' סטראצקו
ה' אדר, ה' סטראצקו

העמארדיען
ה' אדר, ה' סטראצקו

ה' אדר, ה' סטראצקו
ה' אדר, ה' סטראצקו

ה' אדר, ה' סטראצקו
ה' אדר, ה' סטראצקו
ה' אדר, ה' סטראצקו

נ"ע עדווארד בעלמאן
ה' אדר, ה' סטראצקו

איבער וואס
ה' אדר, ה' סטראצקו

עצות
ה' אדר, ה' סטראצקו

בעהאנטמאכונג
ה' אדר, ה' סטראצקו

ה' אדר, ה' סטראצקו
ה' אדר, ה' סטראצקו

דער לויפן איז דאך געשטארבען, נאר... זי איז ער היירליך געשטארבען...
 בארדן דער שוף קומען.
 — נו גורעל, הענגן וואס טראכטסטו
 — שעה?
 לויט דעם איינער פון די אייגענע האט דער שוף פון געהיט-פאלויצער
 הערר לעגאטע און אייבערשטער נאך געטן יונג, נאר דער אייגענער רוקען,
 די נויט האר און דאס קראנקע אייבערשטער האבען איהם עהנליך געמאכט צו
 אנאלטען מאן.
 נאכדעם ווי ער האט אפגעריינט און געהיט-פאלויצער א יאהר פער פונף
 און האט מיט ווייניג ארבעטן פראדוקטירט דאס פונדליקום, איז דער נאך-
 מען לעגאטע געשטארבען אין און ריחה מיט די נעמען פון די פרייהייטס-
 דעמאקראטן און ער איז פגעשטאנען געווארען אום שוף פון געהיט-פאלויצער.
 גורעל האט ליגאטע געליעבט פאר זיין פאלגנאמקייט און פלייסטיגקייט.
 יענעם טאג האט לעגאטע און אייבערשטער געזונדערט מיער, ער האט זיך
 געזעצט און א שטעהל, פונדערהאלבן די פאלעס פון זיין דונקל-גריןעס
 סודרום, אייבערשטער דעם רויטען קאשען און געזאגט:
 — דערצעהל.
 גורעל האט דעם שוף דערצעהלט אלץ, וואס ער האט געוואוסט.
 — לויפן!— האט לעגאטע און אייבערשטער.
 — יא, לויפן, די דאזיקע חיה איז ווערער אריינגעשוואמען.
 — אים וואו בעסער, האט לעגאטע געזאגט.
 — געוויס בעסער, הייל יאזע חילען מיר ענדליך קאנען זיך מיט די
 פחות א מעסע טהון מיט א גענגער, מיט העלכען עס לוינט צו קעמפן,— האט
 גורעל געזאגט.
 — ווי,— האט לעגאטע געזאגט.
 דאס איז עהנליך געווען אויף א בעשעהל פון א יענער צו זיין הונד, מיט'ן
 שפיץ פון שטעקען האט לעגאטע און אייבערשטער אפגעוויפן צו ערשט אויפ'ן
 שטעהל, דאן אויף א הייזעל פון ציפער, און גורעל האט געוויסגעהאט דעם
 בעשעהל ער-פילט.
 — גארנישט,— האט דער אייבערשטער געזאגט.
 — גארנישט פאר די האט ליגאטע א טרומעל געטהון.
 — יא, דאס באדי האב איך געזען,— האט גורעל אייבערשטער, נאר
 מיר האבען איצט א פאקטעטישעלעך מארד, וואס איז אייבערשטער געווארען
 דורך ארסען לויפן.
 — ווי ערשטער מארד,— האט לעגאטע צוגעגעבן.
 — יא, היירליך דער ערשטער.
 לעגאטע איז אריין אויפ'ן בארקא, בעקקט עסעלעכע ציפער און
 אייבערשטער, צו די מהרען און פליכטען זענען פערשלאסען.
 — די פליכטען איז די דאזיקע ציפערען זענען געווען פערטעכט בשעת
 און פון ארסען און האט גורעל געזאגט.
 — פערטעכט און פערשלאסען.
 — דא איז קעגנער גיט געווען, פאסט עס פערשלאסען.
 דער שטוב איז וואס האט זי געוואונען אהין ארבעטצוגעהן, דאס
 האבען זי געבראכען דעם דאקטאר אין דעם סלקראטעל פארמער.
 (אריינגעזעט קומט)

א יונגעל האט זיך האסטונ געלאזט לויפן נאך א שלאסער.
 — נאר פארוואס זאלען מיר נישט אריינגעהן אהין דורך די שטוב-
 נוסערען,— האט גורעל געפרעגט,— דורך דאס זען דאך יא צוקומען.
 — יא, נאר די מהרען זענען פערשלאסען פון בערע זענען.
 — נו, אייב אזוי חיל איך מעלעפאגירען און געהיט-פאלויצער,— האט גור-
 רעל געזאגט, דען אויסער זיין שוף האט ער קענטונ אלען זיך נישט געקאנט
 קען ריהר טהון.
 — און צום פאלויצער-קאמפארט— האט ער זיך געפרעגט.
 — יא, געוויס,— האט דער אייבערשטער געענטפערט.
 אז ער איז צוריקגעווען פון טעלעפאן, האט דער שלאסער צוגעליעבען
 שליעלעך און מיט איינעם פון זי האט ער דעם שלאס געגעבן, גורעל איז
 האסטונ אריין און זיך א טאג געטהון א הוי, פון וואנען דאס קרעכען האט זיך
 געהערט, ער האט זיך איינגעוואנען צו די געבוירענע, דעם סעקרעטאר טשעפי
 מאן און דעם לאקא עזוארד, דעם סעקרעטאר האט זיך איינגעוואנען אפצושטא-
 כען די שטריק און ער האט שטיל געקריכעט, עזוארד און קענטונ געשלאפען.
 מען האט זי פערשט און גורעל האט זיך געלאזט געהען ווען קעמפארד'ן.
 ער האט איהם געזען און זאל, דער מיליאנער איז געווען אויפ'ן שטעהל,
 צוגעבוירען צום פארענען, דעם קאפ אויפ'ן ברוסט אראפגעלאזט.
 — ער איז גע'חלש'ט,— האט גורעל געזאגט, — שטעלעך או פון די א-
 שטענדיגען, וואס ער האט געמאכט צו בערענען זיך, איז ער ערשטעס.
 דער אייבערשטער האט שטיל אפגעריכטען די שטריק און דער קער-
 פער האט א פאל געטהון פארווערטס, גורעל האט איהם געוואלט אייבערשטער
 נאך פלוצלינג איז ער אפגעשפארונען מיט א געשרי:
 — אפער ער איז דאך מיינט די הענד קאלט ווי אים, און זעהט נאר,
 וואס פאר איינען.
 — סתמא א פאלעקסיק,— האט ער זיך געזאגט.
 — היירליך, מ'זעהט נישט קען וואונד, דאס איז א נאטורליכער מיינט.
 דעם מייטען קערפער האט מען אריינגעליעבט אויפ'ן סאפ און געוואלט
 איהם די קלירער אויסטוהן, נאר בארד האט מען אויפ'ן העסר דערווען בלוט-
 פליעקען, און דאס, וואו דאס הארץ געפינט זיך, א קליינעקע וואונד, פון הייל-
 כער עס האט געווען בלוט, צום העסר און געווען צוגעקלעבט א הויט-קארטע
 א ר ס ע ל ל י פ ע ו .
 גורעל האט זיך אויסגעלייכט און שטרענג געפיליקען
 — דא איז א פערברעךען... ארסען לויפן, ריהר גארנישט און געהט
 אלע ארייס, דעם סעקרעטאר און דעם לאקא טראגט אריין און דערצו-
 נומר און זאגט זי צו זיך צו ברענגען... בארד וואס קומען צופארהין דער
 שוף פון געהיט-פאלויצער.
 IV
 נאך איין מארד.
 ארסען לויפן!
 גורעל האט ווערעהאלט דעם דאזיקען גרוואמען נאמען מיט א פארפע-
 גענער טועהן.
 — נין, נין, דאס איז אויסגעלייכט,— האט ער געמוסטעלט,— אומגלוקליך...
 ווען אן אפארטמענט No 415.
 — א הערר מיט דינקעלע וואנעס!
 — יא, איך האב איהם געזעענען, ווען ער איז שוין אריינגעוואנען, ער
 האט מיר געזאגט, אז הערר קעמפלדאך און ווייניג ריענטעלעך זענען אוועק-
 פארהייערעטע, קעמפלדאך וועט געטאנען און ערסאל, און אהן וואל מען איהם די
 פאסט שיקען.
 — נאר הערר איז יענער הערר געווען.
 — ווייניג איך נישט.
 גורעל האט אפגעוויפן זייערען אונרוהיג, דאס אלץ האט זיך איהם אויס-
 געווען: מ'זעהט ריהר.
 — איהר האט א טלויסעל!
 — נין, הערר קעמפלדאך האט געשעלט געוואנדערען טלויסעלען.
 — כומט, לאמיר געהן אריין צוזאמען.
 גורעל האט ווערער שטארק אפגעוואנען, קען ענפער, ער האט שוין
 געהאלט אוועקגעווען, אלץ ער האט זיך מיט א סאל איינגעוואנען און צוגעקלעבט
 א אויף צום שליעלע-לאך.
 — הערר נאר... פון דאס זען הערר מען קרעכען נאנץ שארף...
 ער האט שטארק א זען געטהון מיט'ן פלייס און מהר.
 — אפער ערלויבט נאר, איהר האט קען רעכט נישט!— האט דער סעקר-
 ד'האטעל געזאגט.
 — דאס האט איך קען רעכט נישט!— האט גורעל געזעענען.
 ער האט נאך שטארקע אפגעוויפן קלאפן, נאר בארד זיך אייבערשטער.
 אז זיין מרהה איז אויסגעשטען.
 — טייל, טעלע רופט א שלאסער.

טעגערדיק שטימע:
 — ענפער, קעמפלדאך א זיב דו העסט איינשטימען, חיל איך און אכט
 און פערציג שטונדען ארום איינשטימען זיין פירער לערויק, ווארום רער נאכער
 עיקר איז דאך ער א ענפער ווען וואס וועסטו הענגען איהם? פארהאט וועסטו
 איהם ארום? און וואס, יא ארער נין?
 — נין.
 — צום לעצטען סאל פארען איך דך: יא ארער נין?
 — נין.
 — הערר קעמפלדאך, איצט איז אהן אכט טינגט ריין, אייב איהר וועט
 און אכט טינגט ארום נישט ענפערען, וועט איהר שטארבען.
 III.
 דער מארד.
 צוםפארענעם פרייה, איך דער בעשטימטער שמונדע איז דער אייבערשטער
 פון געהיט-פאלויצער גורעל געווען און פאלאס-האטעל.
 גיטש העלענדיג זיך בענוצען מיט דער ווער, האט ער, נישט אפגע-
 לערנט זיך, זיך געלאזט דורך די טרעפ צום פערטען עטאזש, דארט האט ער
 זיך געווענעט רעכטס און אפגעוואנען פון דער מהר No 415.
 נאר קען מירנסטער קלאנג האט אויף זיך קלונג נישט געענטפערט, אז
 ער האט אפגעוואנען נאך עטלעכע סאל און איז אלץ געפליעבען אהן ענפער, אז
 איז ער אריין אין קאנטאר פון דעם זעלבען עטאזש און זיך געווענעט צום
 מעטער-דעהאלט, וואס איז דארט געווען.
 — זאגט מיר, איז הערר קעמפלדאך פון זיך? איך האב א סאל זעהן
 געקלונגען צו איהם.
 — הערר קעמפלדאך האט איהן דער העס נישט געגעבענען, צום לעצטען
 סאל האבען מיר איהם געווען געמיינע נאכמאנען.
 — ט, און זיין דענער און דער סעקרעטאר?
 — זי האבען מיר איך נישט געווען.
 — האבען זי אלווא אויך און האטעל נישט געגעבענען?
 — סתמא.
 — סתמא, נאר איהר וועט דאך מחויב דאס צו וויסען.
 — פאר וואס?— הערר. קעמפלדאך וועט נישט געקריכען צווישן די
 האטעל-נעסט, פערטעקעס און פערטעקע אפגעוואנען, ער האט זיך זיין אייגענע
 דיענענדיגע און עס געהט און נישט אן, וואס פון איהם קומט פאר.
 גורעל איז געווען און פערלעגענע, ער איז געקומען מיט א בעשטימטער
 שלוחה, וואס איז איהרע גענוגען האט ער געגעבן ווערען, אייבער די דאזיקע
 גרענעצן האט ער נישט געוואוסט וואס צו טהון.
 אהן, ווען דער שוף פון געהיט-פאלויצער אלען וואל דא זיין,— האט ער
 א זאג געטהון זי פאר זיך.
 ער האט דערלאנגט זיין ווייטע-קארטע אויף יעדענעאלס געברענגט:
 איהר האט נישט געווען, צו זי זענען צוריקגעוואנען?
 — נין, נישט געווען.
 — נאר איהר האט געווען, ווי זי זענען אפגע-
 איך נישט געווען.
 — פון וואנען שיען וועסטו איהר, אז זי זענען אוועק?
 — פון איינעם א הערר, וואס איז געקומען ארום ווערער דריי פונטאג נע-
 ווען אן אפארטמענט No 415.
 — א הערר מיט דינקעלע וואנעס!
 — יא, איך האב איהם געזעענען, ווען ער איז שוין אריינגעוואנען, ער
 האט מיר געזאגט, אז הערר קעמפלדאך און ווייניג ריענטעלעך זענען אוועק-
 פארהייערעטע, קעמפלדאך וועט געטאנען און ערסאל, און אהן וואל מען איהם די
 פאסט שיקען.
 — נאר הערר איז יענער הערר געווען.
 — ווייניג איך נישט.
 גורעל האט אפגעוויפן זייערען אונרוהיג, דאס אלץ האט זיך איהם אויס-
 געווען: מ'זעהט ריהר.
 — איהר האט א טלויסעל!
 — נין, הערר קעמפלדאך האט געשעלט געוואנדערען טלויסעלען.
 — כומט, לאמיר געהן אריין צוזאמען.
 גורעל האט ווערער שטארק אפגעוואנען, קען ענפער, ער האט שוין
 געהאלט אוועקגעווען, אלץ ער האט זיך מיט א סאל איינגעוואנען און צוגעקלעבט
 א אויף צום שליעלע-לאך.
 — הערר נאר... פון דאס זען הערר מען קרעכען נאנץ שארף...
 ער האט שטארק א זען געטהון מיט'ן פלייס און מהר.
 — אפער ערלויבט נאר, איהר האט קען רעכט נישט!— האט דער סעקר-
 ד'האטעל געזאגט.
 — דאס האט איך קען רעכט נישט!— האט גורעל געזעענען.
 ער האט נאך שטארקע אפגעוויפן קלאפן, נאר בארד זיך אייבערשטער.
 אז זיין מרהה איז אויסגעשטען.
 — טייל, טעלע רופט א שלאסער.

צום שולדיגן-פראצעס

העלכער העט קירליך פארקומען אין קלעך און האט א גרויסען צוואמענהאנג מיט'ן
 ביילום-פראצעס האט דאס, לאדער סאנעבלאט'ן שוין געזען בעקען א סעלענארישע ביי-
 שטעטיגע אויף א ספציעלען קארעספאנדענטן-פלאץ, אזוי אז די לעזער פון לאדער סאנעבלאט'
 וועלען טענליך בעקומען גענויע סעלענארישע בעריכטען פון דעם דאזיקען אייבערשטער פראצעס.
 אויף העלכען גאנץ רוסלאנד קומט אים מיט א אויסערגעווענהייטען אייבערשטער און אויף העלכען עס
 וועלען אויך ווארשיינליך געמאכט ווערען וויכטיגע ענטווערענען, וואס האט א שייכות צום פלייס-פראצעס.
 ריקאנט בלאך פון לאדער, אונטערנעמונדען זיין פארבריק, בערויבט זיין פארעמען
 און זיך פון געווינענע סאג אייבערשטערען פון זיין פארבריקער שטיף, לא-
 זענדיג א אונטערנעמונדען פרוי סאנעבלאט'ן און טרייט, און אויף זיין דער פרייע קומט
 פון איבער האנד, הערר שורקע, דעריבער האבען מיר פאלשע-גענוג רעכט און
 צו האלבען פאר יענעם סענעלע העכט.
 פרייץ'ס מח האט געזען געארבעט, ווי געווענליך פון איהם פאסט א גע-
 פארהר, ער האט שטיל איינגעווען, אז די לעזער צו רעכען איז שוין איצט אוי-
 טענליך, האט ער האט נישט פארשטאנען, ווי אויף דאס אלץ איז געוואוסט
 געווארען, דעריבער האט ער פערשלאסען זייערען און אלען צו רעכען, און
 זיך קען זיין סעקונדע נישט פערטראכט אום רעם פרייט אויסצוגעבן זיין לענג-
 יערהינגען פרייט און שוואך.
 — נו, אייב אזוי,— האט ער זיך לוסטונ צעלאכט,— האט איהר א גרויסען
 מענה, מינע העררן! עס קאן זעהר זיין, אז דער, וואס האט דעם פרייע גע-
 שריבען, איז, ווי רופט איהר איהם אן, סענעלע העכט, וועלכער איז א טאמער
 פארבריקער, נאר איך האב דעם פרייע נישט געשריבען און פון סאלא נישט
 געזען העכט.
 — אייב אזוי בעדארפט איהר צו וויסען, ווער עס האט דעם פרייע גע-
 שריבען,— האט דער שוף פון געהיט-פאלויצער געזעענען,— און פון איהר וועט
 עס אזוי נישט אויסוואנען, בלייבט דער הערר אהן.
 — אפער ביסטו, מיין הערר!— האט פרייזעלעך געענטפערט,— איך
 האב גארנישט פרייע פון אהן, צו פעהאלטען דעם אמת ווענען דעם פרייע-
 שריבער, אייב איהר זענט אפגעריינט, אז ער איז א פערבריקער— ביסטו ווער
 געהט זיך איהם צו און טהוט מיט איהם, וואס איהר ווילט! קען פערבריקער
 וויל אהן אלען נישט שרייבן, און ווען איך האלס וויסען, ווער ער איז, וואל
 איך איהם אלען שוין לענג און איבערען הענד אייבערשטערען, נאר איך פערנוקעל
 אהן, מיין הערר, אז איך האב דעם שרייבער פון דעם דאזיקען פרייע שטענדיג
 געהאלטען פאר א עהרליכען מענטשן און האב קען אהונט נישט געהאט, אז
 ער האט אפגעטהון אונזעלען שרעקליכע זאכען.
 — אלווא ווער איך ער!— האט דער שוף און בלאשקאסן געפרעגט
 אונטערנעמונדען.
 — דאס איז נישט קען אונזערער ווי מיין שוואך לעפאלר פרייט!— האט
 פרייזעלעך געזאגט.
 און איהר זענט נישט פאר איהם צו זאגען און די איינען, אים מיר
 זאלען זיך אייבערנעמען, אז אהר זאגט אמת און רערט אראפגעשטען דעם
 חשד פון אהן!— האט דער שוף געפרעגט.
 — ביסטו ווער!— מיט פערנינגען!— אפילו די טינגט!— האט פרייזעלעך
 געענטפערט.
 (אריינגעזעט קומט)

די שרעקליכע סודות.

א זעלמען שפאנענער ראמאן פון ראדער לעבען.
 בערלין פון 5. שרייבער.
 292

145.
 דער רעזעטער אהמ.
 עס איז געווען אפגאנג אונזער, ווען פרייזעלעך איז זיין קאפיטעל
 אויסגעפרייט אויף דער אסאמענע, מיט א ספעציעלע צינאר אין טייל, פערנוקען
 און וועט מיינסערייטען, ער האט געשלאסען היינטגען אונזער נישט אריינגעווען
 פון שטוב, פון דער דעהאלטען א יודיע פון האלצלאו הילאנסקליך, אז די
 ארבייט איז געטרעט מיט'ן בעסטען ערפאלג.
 מיט א סאל האט זיך די כהנר געקעמט און זיין לאקא האט איהם גע-
 פארדען:
 — דער הערר פראפעסאר סאנעבלאט בלאשקאסן!
 פרייזעלעך איז האסטונ אייבערשטער.
 — אז, ביסטו ווער!— האט ער אויבערדעפן און פאר זיך א קלער גע-
 מהן: געוויס איז דער פראפעסאר ענדליך געקומען מיט פיהרען און די וואר-
 שווער ארוםטאקראטישע געקעמפערטע...
 און א טינגט ארום האט זיך אין קאפיטעל געווען דער סאלער, אפער
 נישט אלען, נאר מיט נאך א הערר, ווער עלענאט געקלערט.
 — אז, וועלכעס, הערר פראפעסאר!— האט פרייזעלעך צו איהם אויבער
 שטיקעס בייער הענר,— מיין בעסטען דאנק איך פאר איינער ווייט, איהר האט
 שוין געוויס מירע שטער פרייע ציט און איהר ווילט מיך היינט פיהרען בע-
 קענען זיך מיט דער ווארשיינער ארוםטאקראטישע!
 — הו... יא!— האט בלאשקאסן געקעמפערט, ווארפנדיג א בערטיגע-
 רען בליק אויפ'ן צווייטען הערר.
 — וואו וועט אהן וועט איהר מיך פיהרען, הערר פראפעסאר!— האט פרייזע-
 געפרעגט.
 — דאס וועט איך שוין זאגען אס דער הערר, וואס איז געקומען מיט
 מיר!— האט דער סאלער געענטפערט.
 פרייזעלעך האט זיך פארנימט, אויסגעשטרעקט צום אונזערן הערר העלכער די
 האט זיך געזאגט:
 — ווער אונטערהאלט נאר איך האב נאך נישט געהאט די רערע בעקאנט

